

Predmet: Boro Trbojević –Grubišno polje
Poslovni broj predmeta: K.V. 5/08

Glavni pretres: 9. mart 2009.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Saslušanje svedoka Miška Čepo

Svedok je tokom 1991. godine živeo u Topolovici, opština Grubišno Polje. Dana 20.08.1991. zajedno sa komšijama brao je duvan i nakon obavljenog posla otišli su u kuću Mate Kotorana. Ubrzo su se pojavili srpski vojnici i odvojili žene od muškaraca. U susednom dvorištu su čuli pucnjavu, ali nisu videli ko je pucao ni ko je bacio bombu. U toj pucnjavi je ranjena Anka Kotaran, koja je kasnije podlegla povredama. Muškarcima su vezali ruke i oči i tukli ih, a zatim ih poterali prema Velioj Peratovici. Tamo su ih uterali u sušaru za duvan, gde su ih zadržali celu noć. Nije prepoznao vojnike koji su ih zarobili, ali zna da nisu bili iz njegovog sela. Sledećeg dana prebacili su ih u podrum osnovne škole. Dok je boravio u zatvoru nije čuo da se pominje ime optuženog Bora Trbojevića. U podrumu je bilo 15-ak zarobljenika. Uslovi su bili loši i hrane je bilo malo. On je razmenjen u trećoj grupi 17.09.1991. Radovan Brkić i Milan Urozović su ga odveli do Grubišnog Polja i rekli mu da se vrati u svoje selo i da ga ne napušta. Dobio je jedan papir sa potpisom komandanta Rada Čakmaka, gde je pisalo da se može slobodno kretati po selu. Dana 1.10.1991. dobio je naređenje da napusti selo, tako da je zajedno sa porodicom pobjegao.

Saslušanje svedokinje Marice Kotaran

Tog dana [13.08.1991.] oko 15:30 časova krenula je autom iz Grubišnog Polja zajedno sa svojim zetom i njegovim prijateljem. Kada su stigli do Gornje Rašanice naišli su na barikadu koji su postavili srpski vojnici. Njen zet je izašao iz auta i vojnici su ga odmah ubili dok su njegovog prijatelja ranili. Seća se da je među njima videla Jova Berata i Dušana Mrkšića. Jovo ju je izvukao iz auta i pitao *ti, ustaša, imaš li pištolj?* i kada mu je ona odgovorila da nema udario je u glavu od čega se onesvestila. Probudila se oko 18:30 časova i videla da pored nje vezani sede Željko i Vlado Lovrenac i njihov ujak Saragaš. Muškarce su poterali prema Velikoj Peratovici dok je ona ostala da lež. Ubrzo je došlo još vojske. Prepoznala je Rajka Bezbradicu i njegovog radnika [optuženi Trbojević]. Odveli su je na ispitivanje u Peratovicu. Pitali su je da li zna ko je ubio njenog zeta, ali je ona odgovorila da ne zna jer se plašila da i nju ne ubiju. U toku noći došao je Boža Makarić i još dvojica vojnika. Hteli su da je ispituju, ali su na kraju odustali. Tri dana čuvale su je na smenu tri žene da ne bi pobjegla. Dana 21.08.1991. vratila se kući.

Saslušanje svedoka-oštećenog Josipa Seleši

Dana 20.08.1991. godine nakon branja duvana zajedno sa sinom Željkom i komšijom Matom Kotaran otišao je na kafu kod Anke Kotaran. Čim su ušli u kuću začuli su pucnjavu, tako da su odmah pobjegli na tavan. Prepoznao je policajce Šarića i Stojića. Ubrzo je neko bacio bombu koja je na krovu napravila rupu. Kroz tu rupu video je optuženog Trbojevića i Dušana Mrkšića kada su ponovo bacili bombe od čega su on i Anka Kotoran ranjeni. Nakon dvadesetak minuta vojnici su se povukli, tako da je Miroslav Kotaran odvezao Anku i njega u bolnicu u Virovitici. Tamo su operisani, ali je Anka nakon deset dana preminula. Kada se posle mesec dana oporavio i izašao iz bolnice čuo je da je njegov sin Željko zarobljen i

zatvoren u školi u Velikoj Peratovici. Tamo je i ubijen 31.10.1991. To mu je ispričao čovek koji je preživio tako što se sakrio iza dimnjaka i video kada su optuženi Trbojević i još jedan vojnik došli i iz automatskih pušala pobili zarobljenike.

Saslušanje svedoka Steva Bosanac

Svedok je 12.08.1991. proteran iz Grubišnog Polja, tako da je sa porodicom prebegao u Veliku Peratovicu. Tu se priključio Teritorijalnoj odbrani i obavljao zadatke vozača. Optuženi Boro Trbojević istog dana se priključio TO, ali svedok ne zna koja su mu bila zaduženja. Zaduženja je određivao komandant Rade Čakmak. Sledećeg dana neki Hrvati su uhapšeni na putu između Grubišnog Polja i Velike Peratovice. Bili su to Ivica Vereš, Vlado Radošević i jedan Krajačić. On nije išao u tu akciju jer nije još uvek bio zadužio oružje. Krajačića su pustili jer ga je Lazo Savatović poznavao dok su ovu dvojicu zadržali i smestili ih u sušaru za duvan. Tu ih je čuvao Milivoj Lončar jer je trebalo da budu razmenjeni. Posle je bilo i drugih zarobljenika koji su čuvani u podrumu škole. U Velikoj Peratovici je ostao do napada Hrvata 31.10.1991. Tog dana je od komandanta bataljona Čortana dobio naređenje da oružje, koje je bilo smešteno kod crkve, ubaci u kamion i odveze prema Srbiji. Oko utovara pomogli su mu Boro Trbojević i Spaso Matijević. Kada su završili došla je njegova supruga Milica sa sinom i svi zajedno su u koloni krenuli za Srbiju. Nije mu poznato da li su neki zarobljenici ostali u školi.

Saslušanje svedokinje Milice Bosanac

Svedokinja je u Veliku Peratovicu došla 12.08.1991. sa suprugom i sinom jer su ih Hrvati proterali iz Grubišnog Polja. Njen suprug [svedok Stevo Bosanac] pridružio se TO, gde je dobio zaduženje vozača. Istog dana u Veliku Peratovicu je došao optuženi Trbojević sa porodicom. Tu su ostali do 31.10.1991. kada je bio veliki napad Hrvata. Zajedno sa sinom otišla je do crkve, gde je njen muž tovario oružje u kamion. Tamo je videla optuženog i Spasu Matijevića kako mu pomažu oko utovara. Za vreme pakovanja optuženi se nije udaljavo jer su žurili da završe posao i što pre pobegnu. Kada su završili utovar svi zajedno su krenuli prema Srbiji. Nisu se zaustavljala ni vraćali jer su mogli da poginu. Kasnije su u Beogradu čuli da su zarobljenici ubijeni u školi. Optuženi nije mogao da učestvuje u tome jer je u to vreme bio sa njima.

Saslušanje svedoka Vlada Radoševića

Svedok je 13.08.1991. zarobljen zajedno sa Ivanom Vereš na putu kod Gornje Rašanice. Zarobili su ih srpski vojnici i zatvorili ih u sušaru za duvan u Velikoj Peratovici. Njihov komandant Rade Čakmak pitao ga je šta mu je trebalo da se prikučuje Zboru narodne garde. Seća se da je prilikom zarobljavanja video optuženog Trbojevića. U zarobljeništvu je bio do 13.09.1991. Bio je zatvoren u sušari, u podrumu jedne kuće i na kraju u podrumu škole. Zatvorenici su svakodnevno ispitivali, maltretirani i izgladnjavani. Njega su okrivili za naoružavanje ustaša a Ivicu zbog toga što se pričalo da je rekao će klati srpsku decu. U školi je bilo tridesetak zarobljenika. Tukli su ih često i to čizmama, kundacima, pendrecima. Optuženi Trbojević bio je jedan od stražara u zatvoru, ali nije učestvovao u prebijanju već ih je samo odvodio na razgovore sa Stojićem i Kosanovićem. Optuženi i svedok su se poznavali, tako je on, kada nije bilo njegovih nadređenih, bio prijatan. Jednom im je doneo i vrećicu jabuka. Ipak, kada su njegovi šefovi bili tu on bi se narogušio i gurkao ih kundakom puške. Najviše ih je maltretirao Lazo Savatović i Tomiša Sladojević. Svedok je razmenjen zajedno sa Josipom Seleši. Josipov sin Željko Seleši, koji je takođe bio zarobljen u podrumu, kasnije je

ubijen. Nakon razmene pridružio se policiji i učestvovao u akcijama oslobađanja. Nakon operacije 31.10.1991. Vendel Šklebek mu je rekao da je preživeo steljanje u podrumu škole jer je imao hrarosti da se sakrije dok su ostala trojica ubijena. Vendel mu je rekao da su došli Božo [Trbojević], Boro[optuženi Trbojević] i Boro [Rekić], da su pucali i na kraju bacili bombu. Kako su žurili nisu proverili da li je neko preživeo. Iako Vendal nije rekao prezimena ljudi koji su bacili bombu, svedok je zaključio da se radi o Bori Rekiću i Bori Trbojeviću jer drugih osoba sa imenom Boro nije bilo.

Saslušanje svedoka Slobodana Peulića

Nakon tragične pogibije Kučuk Sroana Hrvati su počeli napade na Srbe, tako da su se Srbi iz sela oko Grubišnog Polja organizovali u Teritorijalnu odbranu čiji je komandant bio Rade Čakmak. Svedok je postao pripadnik policije gde je komandant bio Milenko Stojić. Hrvati su počeli da hapse civile, tako da je TO hapsila Hrvate kako bi ih slali u razmenu. To je počelo u avgustu 1991. Zarobljeni Hrvati držani su u podrumu škole. Optuženi Trbojević je bio zadužen oko kuhinje i bio je stražar u zatvoru. Svedok je išao u akcije hapšenja, ali ne zna šta se sa zarobljenicima dešavalo. Akcija napadana na Topolovicu je imala za cilj da uhapsu Josipa Seleši. Kada su otišli u Topolovicu videli su da se Josip sakrio na tavanu jedne kuće. Josip je svom sinu Željku dao pištolj i vrećicu sa mecima, tako da su vojnici uhvatili mladića i zatvorili ga. Svedok je čuvao žene u jednoj od kuća dok su Željko Vuković i Milorad Čakmak pokušavali da uhvate Josipa. Optuženi Trbojević nije učestvovao u akciji, tako da nije mogao da baca bombe na tavan kuće gde se Josip krio. Zarobljena su trojica ili četvorica muškaraca i zatvoreni su u školu u Velikoj Peratovici.

Komenatar:

Svedoci Miško Čepo, Marica Kotaran, Josip Seleši i Vlado Radošević svedočili su putem video-linka iz prostorija Županijskog suda u Zagrebu. Svedoci Stevo i Milica Bosanac radi svedočenja doputovali su iz Bosne i Hercegovine dok je svedok Slobodan Peulić doputovao iz Hrvatske. Svedočenje Steva i Milice Bosanac je veoma značajno jer oni daju alibi optuženom za događaj koji je otisan u tački g) optužnice.

Optuženi je svedoka Radoševića pitao da li je moguće da je se ime Boro odnosi na Boru Gležnjića a ne na Boru Trbojevića. Svedok je rekao da ne može da odgovori na to pitanje.